

Preek 9 mei 2024 Hemelvaartsdag
HWS Ontmoetingskerk
Handelingen 1:1-14

Gemeente van Jezus Christus,

Het spreekwoord luidt 'er als een berg tegenop zien'. Er is iets waar je enorm tegen opkijkt... Dat werkstuk dat ingeleverd moet worden, die deadline die gehaald moet worden, de uitslag van dat medische onderzoek... En misschien ook wel meer in het algemeen: opzien tegen de toekomst in deze onzekere tijden...

De knoop die je in je maag voelt wanneer het moeilijke moment dichterbij komt herkennen we denk ik allemaal wel. Wanneer je ouder wordt dan begrijp je misschien niet meer waarom je tegen bepaalde dingen hebt opgezien, maar toch blijven er altijd dingen waar we wel tegen opzien. Gebeurtenissen waarvan we weten dat ze waarschijnlijk helemaal niet zo spannend zijn, maar ook van die levens-veranderende gebeurtenissen waarna nooit meer iets echt hetzelfde zal zijn. We zien er als een berg tegenop...

Als we het hebben over levens-veranderende gebeurtenissen dan is de Hemelvaart van Jezus voor Zijn leerlingen een goed voorbeeld. De jaren daarvoor waren ze trouw met Jezus meegetrokken. Ze hebben veel van Hem geleerd. Ze zijn er getuige van geweest dat Jezus weer leefde na Zijn kruisdood. Maar nu gaat Hij hen verlaten. Hij laat hen achter... Maar wel met een grote opdracht. Ze moeten getuige van Jezus zijn, in Jeruzalem, in Samaria, tot aan de uiteinden van de aarde...

Tegenwoordig zou dat al een vrijwel onmogelijke klus zijn geweest. Ondanks alle vormen van massacommunicatie is het alsnog niet te doen om een bepaalde boodschap overal te laten klinken. Maar voor de apostelen in een tijd waarin alle vormen van communicatie nog maar heel beperkt waren was dat des te onmogelijker.

Een onmogelijke opdracht dus... En degenen die het moeten uitvoeren... Niet echt geschikt... Dat blijkt wel uit de vraag die ze Jezus stellen: 'Heer, gaat U dan binnen afzienbare tijd het koningschap over Israël herstellen?' Ondanks de jaren dat ze met Jezus zijn opgetrokken, ondanks dat ze net veertig dagen lang met name over het Koninkrijk van God hebben gesproken... Ze denken nog steeds aan een aards Koninkrijk, met Israël voorop... Het is nog steeds niet tot ze doorgedrongen dat het Koninkrijk van God nog zoveel meer is, en niet alleen over Israël gaat... Ze snappen het nog steeds niet... En nu gaat hun leraar ook nog weg... Ongeschikte mensen om het evangelie te gaan verspreiden tot de uiteinden van de aarde...

Een onmogelijke taak... Met arbeiders die ongeschikt zijn... Wanneer jij ergens als een berg tegenop ziet voel je je misschien ook wel ongeschikt. In de meeste gevallen zal dat best meevallen... Maar niet in alles... Zeker als het gaat over het geloof. Je persoonlijke geloof, wie schiet er niet tekort? Jezus leert ons in de Bergrede: 'Wees dus volmaakt, zoals jullie hemelse Vader volmaakt is.' Wie kan dat? Wie doet dat? En al die andere regels in de Bergrede... Natuurlijk als iedereen zo zou leven zou het Koninkrijk van God in al zijn glorie al zijn aangebroken, maar wie kan zo leven? Veel mensen denken bij zichzelf: 'die lat ligt te hoog, en dus doe probeer ik het niet eens.' Maar Jezus draagt ons wel op om zo te leven... Die lat ligt daadwerkelijk zo hoog. De opdracht is écht zo groot... Maar wij zijn ongeschikt...

Dat is het persoonlijke... Maar ook als gemeenschap... Onze opdracht is niet heel anders dan die van de apostelen. Ook wij zijn geroepen om het evangelie te verkondigen. En net als dat de tijd tweeduizend jaar geleden zijn uitdagingen kende, zo ook onze tijd... De kerk is al decennialang op zijn retour... Steeds minder mensen geloven... Het is onze roeping om tegen die stroom in te gaan en mensen te vertellen met woord en daad over Jezus Christus. Maar daar voelen wij ons ook ongeschikt voor... Wij zien er als een berg tegenop om te evangeliseren of we vragen ons af hoe we het moeten doen... Wij voelen ons niet geschikt... En dat zijn we ook niet... Net als de apostelen die Jezus naar de hemel hebben zien gaan... Grote opdracht... Ongeschikt om het uit te voeren...

Maar dan de Hemelvaart. En dat verandert alles. In de praktijk ervaren veel gelovigen Hemelvaart een beetje als het ondergeschoven kindje van de christelijke feesten. En we zien het nu ook terug aan het kerkbezoek... Maar ik denk niet dat dat terecht is. Hemelvaart verandert namelijk veel, heel veel...

Ik noem een drietal dingen... Er is nog meer te noemen. Hemelvaart heeft veel veranderd, maar voor vanochtend blijf ik bij drie punten:

Allereerst de aanwezigheid van Jezus. Met Pasen lezen we Johannes 20. Maria van Magdala ziet daar de Opgestane... En we horen Jezus dan zeggen: 'Houd Me niet vast, Ik ben nog niet opgestegen naar de Vader.' Het is heel begrijpelijk en ook mooi wat Maria doet. Ze dacht Jezus te hebben verloren aan de dood, maar wanneer Hij is opgestaan uit de dood wil ze Hem nooit meer verliezen. Ze wil dat Hij altijd bij haar blijft. En dus grijpt ze Hem vast... Maar dat zal altijd tijdelijk zijn... Wanneer Jezus op aarde is is Hij gebonden aan een plek... Maar wanneer Jezus in de hemel is... Dan is Hij niet meer gebonden aan een bepaalde plek. Dan kan Hij altijd op

meerdere plekken zijn. Zo wordt waar wat Jezus ons beloofd: 'waar twee of drie mensen in mijn naam samen zijn, ben Ik in hun midden.' En ook: 'Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.' Zoals we net zongen: 'Al heeft Hij ons verlaten, Hij laat ons nooit alleen.' Juist door Zijn Hemelvaart kan Jezus altijd bij ons zijn. En dus: hoe groot de opdracht ook is, hoe ongeschikt wij ook zijn... We doen het nooit alleen. Hij is er bij, altijd, en Hij kan dragen en doen wat wij niet kunnen. We doen het samen. Dat is het eerste, door de Hemelvaart is Jezus ons altijd nabij...

Het tweede is de koningschap van Christus. In Efeze 1 lezen we: 'Die macht was ook werkzaam in Christus toen God Hem opwekte uit de dood en Hem in de hemelsferen een plaats gaf aan zijn rechterhand, hoog boven alle hemelse vorsten en heersers, alle machten en krachten en elke naam die genoemd wordt, niet alleen in deze wereld maar ook in de toekomstige. Hij heeft alles aan zijn voeten gelegd en Hem als hoofd over alles aangesteld, ten behoeve van de kerk,' Christus is koning over alles, heerser over het universum, ten behoeve van de kerk. Christus regeert.

Hier kunnen wij soms nog best moeite mee hebben. We zien veel moeilijkheden, het kwaad lijkt vaak te regeren. Dat zagen we ook op Golgotha. Christus stierf door het kwaad, maar God keerde het kwaad tegen zichzelf, het werd goed. En zo regeert Christus ook. Hij laat het goede overwinnen en keert uiteindelijk het kwade ook ten goede. Wij zien meestal niet hoe dat gebeurt, maar Paulus verzekert ons er van. Hij schrijft in Romeinen 8: 'En wij weten dat voor wie God liefhebben, (...) alles bijdraagt aan het goede.' Christus is altijd bij ons en Christus regeert over het universum. Met Hem aan onze kant is niets onmogelijk en door Zijn hulp zijn wij nooit ongeschikt.

Het derde komen we tegen in de tekst van vanochtend zelf. 'Johannes doopte met water, maar binnenkort worden jullie gedoopt met de heilige Geest.' En ook: 'Maar wanneer de heilige Geest over jullie komt, zullen jullie kracht ontvangen om mijn getuigen te zijn in Jeruzalem, in heel Judea en Samaria, tot aan de uiteinden van de aarde.' Christus is koning en Hij is met ons, God met ons. De Heilige Geest is God in ons. Hij werkt, Hij leidt ons op de juiste weg, Hij toont ons hoe het onmogelijke mogelijk wordt...

De uitstorting van de Heilige Geest vieren we volgende week zondag met Pinksteren. We lezen dan over duizenden mensen die tot geloof komen. Prachtig begin van de kerk. En als we de rest van Handelingen lezen worden we ook vervuld met blijdschap en dankbaarheid van hoe God zijn kerk leidt. We zien dat de apostelen de weg gaan van Jeruzalem, via Samaria naar uiteindelijk

Rome. Het centrum van de toenmalige wereld: alle wegen leiden naar Rome. En zo komt uiteindelijk het evangelie overal.

De onmogelijke opdracht werd uitgevoerd door de ongeschikte apostelen, dankzij God. Koning Christus met ons en de Heilige Geest in ons... Zo ook in onze tijd. Wij zijn ongeschikt, maar God helpt. De taak is onmogelijk, maar voor God is niets onmogelijk... En dus... Als je ergens als een berg tegenop ziet... Doe het niet alleen, doe het met Hem! Hij helpt... Zo leven wij van de hoop...

De hoop. Maar dat is nog maar één kant van het verhaal. Eén zijde van de munt als het ware. Want als je kijkt naar de kerk in onze tijd... Waar is dan de groei van Pinksteren? Als we Handelingen lezen dan hebben we het idee dat alles in sneltreinvaart gebeurt en dat alles mooi is. Maar dat klopt niet. Vaak zitten er tussen bepaalde gebeurtenissen perioden van maanden of zelfs jaren. We lezen over de vroege kerk dat er conflicten zijn, en in de brieven lezen we over mensen die het geloof ook weer vaarwel zeggen. De tijd van de vroege kerk is er niet één van alleen maar zegeningen. Er was ook tegenslag... Maar God liet niet los wat Zijn hand begon. Zo ook in onze tijd. Wij kennen de hoop, wij worden geroepen om ook geduld te leren kennen.

Dat vinden wij moeilijk. Wij leven vaak met een bol.com geloof. Waarin we denken: vandaag gebeden is morgen verhoord. Maar zo werkt het niet. God is geduldig, God neemt Zijn tijd, en dus moeten wij soms rustig vertrouwend doorgaan, geduldig zijn...

Christus heerst en is met ons, de Heilige Geest is in ons. Dat is hoop. Hoop ook als we ergens als een berg tegenop zien. Zo is God... Laten wij dan ook geduld hebben, wetende dat Gods tijd de goede tijd is.

Hemelvaart is zo het feest van hoop, van de nabijheid van koning Christus en Zijn Geest in ons. Halleluja, amen.

Met eventuele reacties op deze preek kunt u terecht bij ds. Stefan Honing. stefanhoning@gmail.com of 06-48883410